

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

14.nodaļa: Labais un ļaunais

296.

Labā un ļaunā principi atkārtoti sastopami visās sfērās, ar to starpību, ka, turpinot līniju Smalkās Pasaules sfēru virzienā, visas izpausmes paasinās. Tikai celtniecības principi dod garam to darbīgo kopspēku, kas stiprina apzinīgu tiekšanos uz labo. Tumsas kalpi neizbēgami tiks pievilkti zemākajiem slāņiem. Senie Nolikumi stāsta par Gara Valstības iemītniekiem un par tiem, kas dzīvo zem zemes. Var brīnīties, kāpēc zemes Smalkajā Pasaulē, bet aizliedzības pārpilnie Gari, Gaismas Nesēji, tiecas uz Zemi glābšanas nolūkos. Uz Zemes pastāv veselās valstis, kas ir ārdītāju ietekmes piesātinātas. Zeme ar savām saindētajām emanācijām atbilst šiem tumšajiem izdzimumiem; tādēļ nebrīnieties, ka pasaules daļas ļaunu būtņu apdzīvotas.

297.

Runā – kāpēc pielaists tik daudz ļaunuma? Kādas iedomības pilni šādi spriedumi! Kurš gan spēj spriest, cik daudz tumsas sadedzināts un cik daudz palīdzības sniegts? Arī jūs sūtāt daudz labu domu un tādējādi palīdzat. Iespējams iedegt daudzas Ugunis, nezinot kur un kā. Tieši tāpat kā vēstuļu rakstīšana, kad tās sūta aklajam, un tās palīdz kādam redzīgajam. Jāsūta ugunīgās taisnības bultas. Ugunīgo Pasauli balsta taisnīgums.

298.

Patiesu uzticību labajam rada ne prāts, bet sirds. Bez tam šo sirds trauksmi jāsaprot ne kā kaut ko abstraktu, bet kā realitāti. Bet kā gan iesakņot apziņā, ka uzticība labajam ir dzīves pamats? Cilvēkam jāapzinās, ka labais derīgs ne tikai pasaulei, bet arī viņam personīgi.

Lai cilvēki atceras visas atkāpšanās no labā un lai sameklē cēloņus. Vispirms viņi atradīs, ka atkritēji netic dzīves nepārtrauktībai. Viņi cerēs, ka viņu tumšie nodarījumi nomirs līdz ar viņiem. Viņi ļoti baidās no nāves un bailēs meklē zemes dzīve paildzināšanu. Bet ja viņi ielūkotos Smalkajā Pasaulē, tad viņi novērtētu labā lietderīgumu. Viņi sacīs – kādēļ šie Smalkās Pasaules rēgi? Mēs labāk samaksājam zinātniekam, lai viņš pagarina mūsu mūžu šeit, kur var nogrimt priekos un izlaidībā.

Šie drūmie renegāti sagādā rūpes cilvēkiem, kuri nododas labajam. Pastāvīgi dzirdams, ka cilvēki nezin kā rīkoties ar šādiem atkritējiem. Bet paraudzīsimies, ko cilvēks atnes līdzī no Smalkās Pasaules? Viņš atnesīs trīskārtīgu mantojumu: vispirms savu karmisko mantojumu, pēc tam – savu senču atavismu un beidzot – Smalkajā Pasaulē iegūto. Šādi ieguvumi var būt gan gaiši, gan tumši. Var saskatīt, kā cilvēks veidojis savu esību, bet ja visi trīs nosacījumi ir tumši, tad arī iedarbība būs veltīga. Tāpat jāizpētī cēloņus, un redzams, ka atkritēji ir kosmiskie gruži.

“Lai Zevs savāc savus zibeņus Zemes attīrīšanai no gružiem.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

14.nodaļa: Labais un ļaunais

299.

Katra cilvēciska darbība var tikt pārvērsta ļaunumā. Senatnes ārsti, veicot dziedināšanu, piebilda: “lai šis labums nepārvēršas ļaunumā.” Tā var minēt daudzus piemērus, kad no vislabākajām ierosmēm cēlušās nelaiemes. Var sacīt, ka zemnieks, kuram pavēlēts domāt tikai par bruņojumu, nevar pietiekoši domāt par tīrumu un sēju.

Skolotājam jāpaskaidro, ka arī labumam ir daudzas pakāpes. Cilvēks netieksies uz labo, ja šis labums var radīt ļaunumu. Bet kā rīkoties, lai izvairītos kaut vai no samērā neliela ļaunuma? Atkal mēs nonāksim pie jūtziņas.

Mēs zināsim, ka tumšie līdz zināmai pakāpei var izkropļot vislabāko nodomu. Mēs nesarūgtināsimies, ka kaut kur mūsu labais tiks sagrozīts. Mēs apsvērsim, kurā gadījumā labais nesīs labāko ražu un neraudāsīm, ka kaut kur tas tiks sapostīts. Tikai samērībā rodams darbības attaisnojums.

Neaizmirsīsim, ka tumsa var apslāpēt pat ļoti gaišas ugunis, bet saule noriet tikai tādēļ, lai uzlēktu.

300.

Tur, kur tumsas spēki nojauš svārstīgumu, zemes spēku ceļi izliek savus slazdus, bet katru tumsas spēku plānu var viegli izjaukt, atbrīvojoties no tiem, kas nepretojas ļaunumam. Tumsas ceļi sekas Gaismas ceļiem, bet tur, kur atvērta pieeja Gaismai, tur tumsa neiespiedīsies. Jo tumšajiem smalkie ugunīgie slāņi nav pieejami. Tāpēc daļējo atklāsmju ceļi nedod sasniegumus. Gaismas spēkiem, kas tiecas uz pasaules celtniecību, sevišķi ugunīgi jābruņojas pret tumsas spēkiem, kas cenšas iekļūt cietoksnī ar formulu – ar tavu kungu.

Ceļā uz ugunīgo Pasauli jāuzsvaro šīs briesmas, jo ir daudz mēģinājumu iespieties Gaismas cietoksnī. Tāpēc ielāgosim visas maskas, zem kurām slēpjas tie, kas skrabinās.

301.

Ikvienam no mums jācenšas deldēt un izskaust ļaunumu, pirmkārt, protams, sevī un savā apkārtnē. Tieši ar visu savu būtni, ar visiem dvēseles spēkiem atbalstīsim labo un cīnīsimies ar ļaunumu, cīnīsimies ne vien ar to ļaunumu, kas dzīvo ārpus mums, bet arī ar to, kas perinās mūsos pašos. Ļaunums ir vienmēr ļaunums, neatkarīgi no viņa lokalizācijas. Iegaumēsim, ka tā ir barga cīņa, ko lemts iznīcināt cilvēka garam, viņam dārgās tiekšanās dēļ uz patiesību un pilnību. Patiešām, kā saka mūsu Pirogovs, audzināšanai dzīvē piešķirama lielāka nozīme, nekā izglītībai, un šeit viņam dziļa taisnība. Bet ikdienišķajā dzīvē vārds “audzināšana” aplīpis ar kropļīgu ierobežojumu un sporta iemaņu iemācīšanos. Gandrīz neviens nepadomā, ka audzināšana, vispirmām kārtām, skar visu cilvēka iekšējo būtību, visu viņa raksturu, un ir Ētikas pamatu likšana bērna apziņā jau no pašas mazotnes. Bet pie mums, diemžēl, labākā gadījumā, tiek mācīta kulaku cīņas cīnītāju ētika.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

14.nodaļa: Labais un ļaunais

302.

Ko darīt, kad mērenība ieviesusies visplašākajās aprindās! Tie, kas būtu it kā labā aizstāvji, garīgi nodevušies mērenībai. Redzams, ka tumšajiem bieži nepiemīt šī vājība. Ir jāsaka – ka velns sastapis Eņģeli. Gaišais sacījis: “Tavi kalpi ir rūgti.” Bet velns atbildējis: “Manējie ir rūgti, toties tavējie skābi, abiem mums jāmeklē saldais.” Un Eņģelis nodūris galvu, jo nav varējis parādīt, kur viņi, tie nesaskābušie, būtu – tas jau sen tautas pamanīts.

303.

Par atpalikušajām monādēm. Vai jūs attaisnosit slinku skolēnu, kurš aizkavējas katrā klasē? Katra nelaime, katrs ļaunums, ja to izseko līdz pamatiem, vienmēr izrādās par gara tumsonības rezultātu. Kā sacīts Budismā: visu nelaimju sakne ir gara tumsonība. Šīs patiesības īsta atskārsme dod stimulu izzināšanai un rezultātā arī evolūcijai.

Sliņķus nevainosim, bet var tiem līdzī just. Un tās būtnes, kuras bija sasniegušas cilvēka stāvokli tieši pirms tam, kad noslēdzās tālākā iespēja iekļūt šajos nosacījumos izrādījās pat labākā stāvoklī nekā kādreiz viņas apsteigušie līdzbrāļi, jo šajā laikā jau tālāk aizgājušī cilvēce varēja plašāk palīdzēt savu atpalikušo pārstāvju ātrākai attīstībai. Cilvēce savā augšupejā virzās tikai pa labā un ļaunā izziņas ceļu. Kā agrāk, tā arī tagad cilvēce vienlaicīgi nokļūst varenu pretdarbīgu spēku un iespaidu varā un tikai viņas brīvā griba var to novirzīt uz tā vai cita ceļa izvēli. Mūsu pasaules nepilnības un pretdarbīgie spēki personificējas cilvēku ģints ļaunajā iztēlē. Un pašreiz viņi pastiprinātā progresijā vervē savā pusē visus atpalikušos, naidīgos, neapmierinātos un tumšos. Bet cilvēcei nekad nav bijusi liegta Augstākā Vadība un tādēļ no apziņas pamošanās momenta viņa ir atbildīga par katru savu darbību, par katru nodomu. Cilvēces evolūcija atrodas viņas pašas rokās. Cilvēces likteni veido pašas cilvēces enerģija.

304.

Ļaudis dažkārt mērķa dēļ kas viņiem šķiet labs, ir spējīgi iedzīt apziņu necaurejamā labirintā. Bet lai šādi dalītāji padomā, vai viņi veicina labu vai ļaunu?

305.

Var ieteikt tikai vienu – nekur nepadoties ļauna prāta padomiem.

306.

Aleksandrijas filozofija sacīja – “Nenopel Pasauli, jo tā varenas domas radīta.” Vainīgs ir nevis Radīšanas Darbs, bet mūsu spriedums par to. Mēs varam noslēņot savas domas kā uz labu, tā arī uz ļaunu. Mēs varam pat vislabāko dzīvnieku pārvērst par niknu radījumu. No vienas puses cietsirdība, no otras bailes, ar domas palīdzību, pilda mūsu apziņu. Mēs izpaužam ļaunumu savā skatienā. Mēs varētu derīgu augu pārvērst par visindīgāko un kaitīgāko. Seno filozofu doma iespiedusies reliģijās. Aleksandrijas Klements zināja, ka cilvēki paši pazemo vareno Radīšanas Darbu. Arī

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

14.nodaļa: Labais un ļaunais

tagad cilvēki var novērot, ka ļaunums spēj pārvērst vislēmīgākās būtnes. Katrs zvēru dresētājs pastāstīs, ka viņa arodā palīdz tieši labais. Bet viņš arī zina, ko bez labā, jānodrošinās ar dažādiem dzīvnieka dabai piemērotiem aizsarglīdzekļiem. Tādu zinātni var nosaukt par lietderīgu. Un mums nav jānosoda Pasaule, bet jāpadomā, kāpēc tajā varēja ieviesties ļaunums. Tad arī aizsarglīdzekļus diktēs nevis ļaunums, bet labums. Katram Vadonim var dot padomu neaizmirst seno filozofiju nolikumus.

307.

Paši redzat, kā labākās sirdis cieš cilvēku tumšo plānu dēļ. Tīrās pārzemes domas ļaunajiem radījumiem ir vienīgi mērķis viņu nievām. Nav iespējams izteikt, ar ko papildīts gaiss ap Zemi. Tumsas kalpu domu tēli, kā neskaitāmi plēsīgu zvēru nagi! Dzīvības simbolu – krustu – tumsas kalpi aizšķērsojuši, kā nepieļaujamu augšupejas līdzekli. Pat ja šī zīme brīdina par briesmām, tumsas kalpi pieliks visas pūles, lai to sasistu. Nevajag atstāt bez ievērtības tumšo intrigas.

Gudri jāpazīst realitāte, lai tādejādi pilnīgāk novērtētu glābšanai sniegto Svētdevu.

308.

Salīdziniet labvēlības un atzinības zīmētās līnijas ar ļaunuma un skaudības glifu. Pirmā gadījumā jums būs skaists aplis, bet otrais dos šausmīgus ķeburus. Lai cik augsts būtu spriegums, niknums dos nekārtīgas līnijas. Šāds neharmonisks veidojums pazemo visus radošos pamatus. Ar ļaunumu nevar radīt, tas gan izraisa īslaicīgas konvulsijas, bet vēlāk grimst ārprātā un iznīcina pats sevi.

Bet skaists ir labvēlības aplis, tas ir kā gaiss vairogs! Kustības harmonijā tas var paplašināties un padziļināties. Vissākotnīgās enerģijas pētījumos pamācoši pārlicināties kādā mērā cilvēkam dota spēja atšķirt pozitīvās un negatīvās īpašības. Cilvēkiem jau bieži atkārtots par labā un ļaunā relativitāti. Bet ir pamatimpulss, kas nemaldina – psihiskās enerģijas zīmētās līnijas nav iespējams viltot, tās parāda lietu būtību.

309.

Cilvēce tik tālu novirzījusi no Pasaules īstā vērojuma, ka viss Esošais kļūst iluzors. Vai gan cilvēki grib atskārst tās ļaunuma saknes, kuras grauž celtniecību? Acu pievēršana pastāvošā ļaunuma un tā radītāja priekšā novilks cilvēku vēl zemāk. Jau sen zināms, ka ļaunuma sākotne pastāv kā Gaismas pretmets. Tāpat, kā labais izpaužas visās izpaušmēs un visos veidos, tāpat arī tumsa izpaužas visos savos veidos. Cilvēce, protams, dod priekšroku neizpaustā ļaunuma parādībām. Zemai apziņai tumsa taču tik pievilcīga, jo nevajag tik ugunīgi izpirkt savas darbības, un ļaunuma iemiesojumi pieņem tik pievilcīgu pielietojumu! Cilvēces apziņai tik ļoti trūkst samērības! Tāpēc tikai šķīstītā apziņa spēj atzīt Gaismu un tās antitēzi – tumsu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

14.nodaļa: Labais un ļaunais

310.

Gaismas un tumsas izpratne, tāpat arī spīdekļu saskaņa ar Mūsu Avotu būs jau Ugunīgās Pasaules padoms. Nožēlojams ir tas, kas cer saņemt Gaismu no tumsas. Tumsā viņš nespēj novērtēt dārgumu. Nedomājiet, ka šāds norādījums ir abstrakcija, gluži pretēji, katru dienu notiek Gaismas un tumsas apvienības. Kad jūs atvedīsiet šādu tumšo sabiedroto, neviens to neizjutīs, tikai suns sāks rūkt uz tumsu. Ir iespējams maldīties, bet neuzklausīt padomu ir nepiedodami. Mēs neatrausim labvēlību, bet kāpēc gan atrasties bangojošā jūrā bez glābšanas jostas?!

311.

Ir lietderīgi novērot, kā cilvēki darbojas iedvesmas rosināti, bet, tai pašā laikā, tie nikni noliedz šāda iespaidojuma iespēju. Dažreiz cilvēks ļaunprātībā apgalvo, ka viņš rīkojas pēc sava nodoma, lai gan klausā tiešai iedvesmai Cilvēks izsaka domas, kas tam nav raksturīgas, lieto izteicienus, kas tam sveši, bet savā ļaunprātībā cenšas tos piedāvāt sev. Ja jums zināms, no kurienes nāk iedvesma, tad varat arī spriest par sagrozījumiem, kas izdarīti ar nodomu.

Drūms un neizturīgs ir viss, kas ļaunprātības radīts.

312.

Vēsture jau atzīmējusi visus viltus praviešus un viltvāržus, bet nav vēl pietiekoši atzīmēti visi garīgie uzurpatori un viltus avoti. Ja valsts pamatā tiks likta garīgā sākotne, tad varēs izsekot visas viltus avotu kaitīgās sekas. Ar tumsas rekordiem jāsaprot visi viltus avoti un viltvāržu ļaunprātības. Pareizi sacīts – kāpēc jānopeļ Augstākā Mācība? Atbilde viena – viltvārži dzīvo tikai Maijas ietekmē. Bet vajadzīga iecietība, lai iegūtu kaut drusciņu Vispārības Labumam. Ar skumjām piedodam šiem viltniekiem, jo viņi dzīvo Maijā un aizies uz Maiju; tas attiecināms arī uz sūtības izkropļošanu.

313.

Cilvēks, kurš mulsina sava tuvākā apziņu, ir demoralizētājs. Arī sev viņš nesagādās prieku, gluži otrādi, viņa dzīve kļūs tumša, jo apziņa ir novērsusies no galvenā.

314.

Dialekta izmaiņas Mēs apsveicam. Ar šo maiņu iespējams izvairīties no izteiksmes un, galvenais, no nozīmes konvencionalitātes. Gadu simteņos noslāņojas ieradumi un rodas domāšanas sastingums. Kataklizmas un valdības maiņas ienes negaidītus jēdzienus un jaunus vārdus. Agrākie izteicieni kļūst nepieņemami un līdz ar tiem atkrīt arī novecojušās parašas. Nevis izteiciena burts ir sevišķi bīstams, bet tā jēga. Piemēram – Saku: “apstākļi veidojas labvēlīgi”. Cilvēki paliek pie savas izpratnes un trupina – tāpat apstākļi labi. Bet veiksmes iespēju jēdziens daudz plašāks, nekā – labs vai ļauns. Ornamenta izdošanās nav atkarīga no krāsu vienveidības, bet no pretstatu svarīguma.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

14.nodaļa: Labais un ļaunais

Gars, kas tiecas uz nākotni, neapgrūtinās sevi ar pagātnes skrandām. Viņam vajadzīga jaunu sastapto jēdzienu izteiksme, viņš lauž vārdu šķēršļus. Drīzāk var piedot neizdevušos mēģinājumus, nekā parasto nodilušo vectēva sveicienu. Kustībā mēs paplašinām jēdzienu robežas, kuras mums uzstiepuši dzimšanas apstākļi. Tas, ko saņemam pa ķermeniskās dzimstības līniju, gandrīz nav savienojams ar gara mantojumu. Tāpēc ārējo formu kustīgums atvieglos gara tiekšanos.

315.

Daudzu, ar maģiskiem paņēmieniem saistītu parādību paskaidrojums norāda, ka griba tikusi izšķiesta veltīgi. Mums ir liels to saraksts, kas nenesot labo Vispārības Labumam, apgrūtinājuši stihijas. Daži mākslīgos paņēmienus nomaina pret labām domām, bet daudzi izrādās tikai par stihiju kairinātājiem. Šāda likuma apgrūtināšana ir kaitīga nevien pašam cilvēkam, bet tā plašā apjomā jauc izplatījuma harmoniju. Mežā vienkāršs šāvējs negalvos, ko varētu ķert viņa bulta. Arī šāda pārdoma ir derīga ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

316.

Ja ugunīgā sirds nojauš, ka kaut kur tiek nodarīts ļaunums, tā nekļūdās. Nav svarīgi, ka kaitētājs vispirmā kārtā kaitē pats sev. Par karmu sacīts pietiekami daudz. Vajag pavērot, kā personiskais ļaunums pārvēršas izplatījuma ļaunumā.

317.

Katrs īstenots labums piesaista tumšo naidu. Protams, atradīsies mazdūšīgie, kuri sacīs – savas labklājības dēļ – nedarīsim labo. Liels ir to skaits, kuri atteikušies no labā. Tie nodzēsuši ugunis un iegrimuši krēslā. Bet krēslas rēgi ļoti atbaidoši. Kurš baidās no labā, tas nogrims haosā.

Tā doma par labo piesaista arī ļaunā konvulsijas. Nenobīsimies arī no visšausmīgākās ļaunuma grimases, tikai palielināsim labā rezerves.

318.

Ikvienā amatā iespējams pārlicināties, cik grūti ir vadīt, sastopoties ar naidīgu gribu. Ne tik vien naidīgā, bet kaitīga jau arī bezdarbīgā griba. Nelāgā griba atvairīs daudzas jau ievirzītas iespējas. Šādu stāvokli var novērot ne tikai lielos notikumos, bet arī visā dzīves ikdienā.

319.

Lai labums nāktu no kurienes nākdams, to nevajag noraidīt. Evolūcijas pakāpei jānostiprina ietveres spēja. Labumam nav jābūt patības labumam. Šāda zema labuma pakāpe nomaināma ar augstāku. Cik daudz prieka ir izjūtā, ja iespējams sajūsmināties par otra cilvēka labumu. Bet cik daudz tumsas, ja Vispārības Labumu piesavinās personīgi. Lai cietsirdība pārdomā sacīto.